

No interessin els principis sinó els finals

La paraula 'acord' mana entre les pancartes del públic

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

Una manifestació anti-CUP? ¿Una acció de pressió a l'esquerra anti-capitalista? ¿Un acte exigint unitat? ¿Un clam a favor de l'última oportunitat i contra la convocatòria d'eleccions? Se li poden projectar diverses mirades a la manifestació organitzada per l'ANC al passeig dels Til·lers del Parc de la Ciutadella. El presentador de l'acte, Joan Lluís Bozzo, diu que els til·lers donen til·la, aquella herba que ens prenem per intervenir contra el nerviosisme. Bona aportació, sens dubte, la del director i fundador de Dagoll Dagom. Que ningú s'esveri, per sort Bozzo no fa cap esment a la necessitat d'inflar les veles perquè la nau del sobiranisme no s'encalli i avanci majestuosa cap a la independència.

Fixar-se en les pancartes és prou eloqüent per fer-se una idea de la personalitat de l'esdeveniment. No costa detectar que, per fer-les, l'ANC ha reciclat plafons grocs del 9-N de l'any passat. La paraula *acord* remena les cireres: "Estem empenyats, volem acord", "Prou! Volem acord ja!", "Exigim acord!", "Volem acord, no eleccions", "Som 1.966.508. Tots d'acord!" Reparteixen un pamflet on hi diu "Som sobirans" i que inclou una versió resumida de la declaració de ruptura aprovada per Junts pel Sí i la CUP al Parlament. L'assistència és força discreta. Parlo amb la Mercè, que està força empipada i cansada de manifestar-se tantes vegades. Ex-

Retret

"Aquests de la CUP que s'ho facin mirar", exclama el Marià, un dels concentrats

Actuació

El grup Xeic! toca com si fos a l'Acampada Jove i pot fer grinyolar algun 'sonotone'

plicita la contradicció que suposa haver de sortir al carrer per protestar contra el no-acord d'aquells que en teoria representen i defensen els seus anhels. "Aquests de la CUP que s'ho facin mirar", em diu el Marià. En el mateix sentit s'expressa Bozzo des de l'escenari, sense gaire embuts ni lloc per a dobles interpretacions: "Que els partits tinguin els seus propis principis em sembla molt bé. Però ara no m'interessin els principis sinó els finals!", etziba. Caram, això vindria a ser com la famosa màxima de Groucho Marx, no? Si no li agraden els meus principis, no pateixi que en tinc uns altres.

El grup de música Xeic!, de les Terres de l'Ebre, amenitza la concurrència amb un desproporcionat devesall de decibels que algun *sonotone* deuen fer grinyolar. Són els únics a un quilòmetre a la rodona que hom podria identificar com a votants o simpatitzants de la CUP. Canten temes propis, algun clàssic d'Obrint Pas i també *L'estaca* en versió ska. Actuen talment com si fossin a l'Acampada Jove de les JERC, com si algú hagués equivocat el registre que requeria l'acte, majoritàriament poblat de gent gran, algunes famílies i nens embolcallats amb l'estelada que corren amunt i avall sense parar gaire atenció.

David Font, alcalde de Bellcaire d'Empordà i representant de l'Associació de Municipis per la Independència, glossa les virtuts del municipalisme –ara tot és municipalisme, sembla– i cita la *Crònica* de Ramon Muntaner per donar pas a Jordi Sànchez: "Cal decidir si seguim avançant o si ens aturem". "Nooooooo!!!", exclama el públic davant la segona opció. Avançar o aturar-se? Principis o finals? Heus aquí la qüestió. —

L'ANC va aplegar alguns milers de persones al parc de la Ciutadella per donar suport a la declaració de ruptura i exigir un acord per a la investidura a JxSí i CUP. ANDREU DALMAU / EFE